

Наукове забезпечення вівчарства має комплексний характер і в цілому відповідає потребам галузі. У виконанні завдань ПНД «Вівчарство» задіяно дев'ять наукових установ, 74 наукові співробітники, у тому числі п'ять докторів і 26 кандидатів наук. Активну участь у виконанні ПНД «Вівчарство» беруть Інститут тваринництва, Інститут біології тварин, Буковинська державна сільськогосподарська дослідна станція Інституту сільського господарства Карпатського регіону. Разом з тим на низькому науково-методичному рівні залишаються дослідження Закарпатської державної сільськогосподарської дослідної станції та Прикарпатської державної сільськогосподарської дослідної станції Інституту сільського господарства Карпатського регіону, Інституту сільського господарства Криму та Інституту сільського господарства степової зони, що пов'язано, в основному, з відсутністю в цих установах кваліфікованих наукових кадрів та будь-якої роботи з їх підготовки.

Для нормативно-методичного забезпечення галузі розроблено 12 національних стандартів на продукцію вівчарства та технологічні процеси її виробництва, гармонізованих з вимогами ЄС. Удосконалено механізм регулювання економічних взаємовідносин між товаровиробниками й переробниками вівчарської продукції в ринкових умовах; запропоновано методику економічної оцінки енергоємності виробництва продукції вівчарства; розроблені модельні бізнес-проекти прибуткового ведення вівчарства.

Розроблено галузеві інструкції та інші матеріали.

<...> До Міністерства аграрної політики і продовольства України внесено пропозиції щодо порядку використання коштів держбюджету для підтримки суб'єктів племінної справи у вівчарстві; про державне фінансування програми формування галузі м'ясного вівчарства в Україні та створення спеціалізованої м'ясної породи овець; до концепції програми інноваційного розвитку агропромислового виробництва АР Крим на період до 2015 р.; до проекту Державної програми розвитку тваринництва до 2015 р.; до Положення про відповідність суб'єктів племінної справи у тваринництві статусу племінного заводу, племінного репродуктора й племінного птахорепродуктора; до концепції Загальнодержавної програми селекції у тваринництві до 2020 р.; про розробку Загальнодержавної програми селекції у тваринництві на період до 2020 р.; щодо модернізації виробництва продукції вівчарства шляхом створення багатофункціональних технологічних модулів та модулів вівцеферм.

До пріоритетних напрямів наукового забезпечення галузі належать виробництво ягнятини, баранини та молочних продуктів зі збереженням

якісних характеристик вовнової, смушкової та хутрової сировини та створення високопродуктивних комбінованих генотипів – м'ясо-вовнового й молочно-смушкового напрямів з високими відтворювальними якостями та пристосованістю до конкретних кліматичних та виробничих умов, а також масивів мериносових овець з надтонкою (19–21 мкм) вовною, конкурентоспроможною на світовому ринку.

Недоліками в науковому супроводі галузі є насамперед низький рівень її забезпечення науковими кадрами за напрямом годівлі та технології переробки продукції та економіки вівчарства, фахівцями нижчої та середньої ланки, зокрема бонітерами та техніками штучного осіменіння. Майже відсутні наукові працівники з проблем вівчарства в АР Крим, Одеській, Закарпатській областях, де зосереджено основний масив овець – близько 60 %.

Недостатній науковий супровід ветеринарного забезпечення племінного вівчарства, через що періодично виникають спалахи інфекційних захворювань, зокрема епідидиміту овець. Тому потребують нових підходів питання їх моніторингу діагностики, лікування й профілактики.

За відсутності ефективної маркетингової інформаційної системи в сільському господарстві, зокрема у вівчарстві, унеможлиблюється виконання на достатньому науковому рівні маркетингових досліджень стосовно вивчення й прогнозування ринку продукції вівчарства.

Протягом тривалого часу керівниками відповідних установ недостатньо приділялося уваги вирішенню наукових проблем нормування годівлі овець різного напрямку продуктивності, штучного осіменіння вівцематок, модернізації обладнання для доїння овець, яке вже морально застаріло. Нові форми господарювання вимагають вивчення принципів формування ринку продукції вівчарства, організації та мотивації праці у вівчарських господарства, інших відносин у процесі виробництва та реалізації продукції *(Про засідання бюро Президії Національної академії аграрних наук України з питання «Наукове забезпечення та стан галузі вівчарства в Україні» // Національна академія аграрних наук України (<http://www.uaan.gov.ua>). – 2012. – 18.04).*